

محمود نوشتار

به گوشش:
احسان الله تکوا
غلام رضا امیر خانی

ایرج افشار

@universitycalligraphy

سرشناسه: شکراللهی، احسان الله ، ۱۳۳۷ -

عنوان و نام یدیدار: فرزانه ایران مدار / به کوشش احسان الله شکراللهی، غلامرضا امیرخانی
مشخصات ظاهری: ۷۱۶ ص، مصور.

مشخصات نشر: تهران: خانه کتاب، ۱۳۹۴

شابک: ۰ - ۲۵۱ - ۲۲۲ - ۶۰۰ - ۹۷۸

وضعیت فهرستنوبیس: قبیلا

موضوع: افسار، ایرج، ۱۳۰۴ - ۱۳۸۹ — یادنامه‌ها

موضوع: کتابشناسان — ایران — مقاله‌ها و خطابه‌ها

شناسه افزوده: امیرخانی، غلامرضا، ۱۳۳۸ -

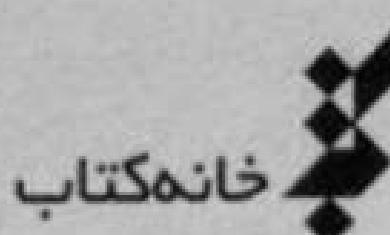
ردیه بندی کنگره: ۱۳۹۴ ۷ الف ۸ ش / Z ۱۰۰۴

ردیه بندی دیویس: ۹۲ / ۱۰

شماره کتابشناسی ملی: ۳۹۶۸۵۸۵

شماره فروشت خانه کتاب

۴۹۷

عنوان: فرزانه ایران مدار

به کوشش: احسان الله شکراللهی، غلامرضا امیرخانی

ناشر: خانه کتاب با همکاری سازمان استاد و کتابخانه ملی ایران

نمایه‌ساز: سوده حسیرفی

طراح جلد: علیرضا کرمی

صفحه‌ارا: عسگر ابراهیمی و طاهره قاسمی

ناظر چاپ: فاطمه بیگدلی

نوبت چاپ: اول، زمستان ۱۳۹۴

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

بهای: ۴۰۰۰۰ ریال

شابک: ۰ - ۲۵۱ - ۲۲۲ - ۶۰۰ - ۹۷۸

لینتوگرافی و چاپ: چاپخانه بوستان کتاب

تهران: خیابان انقلاب، بین صبا و فلسطین جنوبی، پلاک ۱۰۸۰، مؤسسه خانه کتاب

تلفن: ۸۸۳۴۲۹۵

@universitycalligraphy

انجامه‌های خوش‌فرجام محمد‌حسین شیرازی (کاتب‌السلطان)

■ حیدرضا قلیخ خاچ

■ خوشبوس و داش آموخته دکتری از دانشگاه دهلی

۵۵۱ فردی‌پار

انجامه‌های
خوش‌فرجام
محمد‌حسین شیرازی
(کاتب‌السلطان)

محمد‌حسین را چنانکه شایسته اوست، نمی‌شناسیم؛ با این حال وی اطلاعات بسیاری را در انجامه آثارش آورده است که ما را در شناسایی زندگی هنری اش باری می‌کند. وی در اوآخر نیمة اول سده سیزدهم در شیراز چشم به جهان گشود. پدرش حاج محمدعلی تاجر شیرازی و مادرش دختر حاجی میرزا محمد تاجر شیرازی بوده است.^۱ بنابر نوشته خویش^۲ در ایام جوانی پس از این که خلطش سر و سالمائی یافته به تهران آمده است و توسط یکی از خاصان دربار به نزد ناصرالدین شاه شرفیاب شده و اوراقی از مشنوی مولوی را که در حال کتابت بوده به شاه عرضه داشته است. شاه نیز از هنر وی تمجید و او را به تکمیل مشنوی مأمور می‌کند. این اتفاق در سال ۱۲۷۹ق. رخ می‌دهد و بنابر انجامه دیوان حافظ^۳ که در ۱۲۷۹ق. کتابت گرده است، از همین سال ملقب به «کاتب‌الحضرت‌السلطانی» می‌گردد. پنا بر رقم‌هاش وی در سال ۱۲۷۴ق. «کاتب‌الصدره»^۴ و در ۱۲۷۵ق. ملقب به «کاتب‌السلطان»^۵ شده است و در حدود چهل‌سالگی به بالاترین افتخارات دوره خوبش دست یافته است.

چنانچه وی نخستین اثر تاریخ‌دارش^۶ (سال ۱۲۶۰ق.) را در حدود بیست سالگی نوشته باشد، در ۱۲۷۹ق. در حدود چهل‌سالگی و دوره پختگی خویش بوده و ناصرالدین شاه به وی دستور کتابت دیوان شاعران ترکستان (سبک خراسانی) را

۱. بیانی، ص ۶۸۹، همچنین در قطعه‌ای به سال ۱۲۷۸ق. در کتابخانه ملی ملک

۲. در تجلیعه متون مولانا نسخه کتابخانه کاخ گلستان، ش ۶۸۱

۳. مجموعه دکتر اصغر مهدوی

۴. دستور وزارت و سیر الملوک کتابخانه ملی ایران، ش ۱۳۶۹۲

۵. متألفت حوالجه عبدالله‌تصلی‌ی کتابخانه دکتر اصغر مهدوی

۶. در کتابخانه کاخ گلستان (ش ۵۷۹) و در کتابخانه استان قفس رضوی (ش ۸۹۵۹)

داده است. محمدحسین در انجامه دیوان منوچهری دامغانی^۱ اظهار داشته که این وظیفه را به سال ۱۲۸۴ق. در بهترین شکل ممکن به پایان برده است.

محمدحسین در شمار پُرکارترین کاتبان نستعلیق فرارداد و خوشبختانه بسیاری از آثارش^۲ امروزه شناخته و معرفی شده است. با توجه به تاریخ آثار وی پیداست که وی بیش از پنجاه سال به کتابت اشتغال داشته است، و پُرکارترین سال‌های آفرینش آثارش ۱۲۷۲ تا ۱۲۸۴ق. است و در اوآخر دوره ناصرالدین شاه که به میان سالی رسیده، قدری کم‌کارتر شده است، و در نخستین سال‌های سلطنت مظفرالدین شاه کاتب مقرر بوده است. بنابراین اثر محمدحسین که نسخه‌ای از «رباعیات خبام»^۳ در ۱۳۱۷ق. است، درمی‌یابیم که دست کم تا این سال در تهران می‌زیسته است اما از تاریخ دقیق درگذشت و مزار وی اطلاعی در دست نیست. درنتیجه محمدحسین در میان سال‌های ۱۲۶۰ تا ۱۳۱۷ق. نزدیک به شصتسال به کتابت حرفه‌ای نستعلیق اشتغال داشته و حدود هشتاد سال زیسته است، و این ایات که در انجامه اثرش ۱۲۱۶ق. نوشته، حسب‌الحال کهنسالی خوبیش است:

تا بُؤدم زنده در آفاق نام
مشق قلم همچو گمان گرد خم
شهرت ملک من و شمشیر شاه
محمدحسین انجامه‌های برخی از آثارش را کوتاه و کاملاً بر مبنای سنت‌های
کتابت، بسان دیگر کاتبان، نگاشته است؛ این دسته از آثارش شامل مرقعاتی جون
مناجات‌نامه خواجه عبدالله است. وی در بیشتر کتابت‌های پُرکارش، برخلاف سنت
معمول کاتبان، به انجامه‌های مفضل دست‌زده است و در آنها اطلاعات و نکات
سودمندی را بیان کرده است.

محمدحسین شیرازی از معدود خوشنویسانی است که در انجامه نسخه‌ها، نکات و توضیحات بسیاری درباره خود ارائه کرده است و به یقین می‌دانسته که بهترین و مائدگارترین محل برای بیان افکار و احساساتش چنین صفحه‌ای از روزگار است از نشرهایی که در انجامه نسخه‌های گوناگون که گاه چندصفحه را در برمی‌گیرد، به راحتی می‌توان دریافت که قلمی جذاب و پخته دارد و افزون بر ادب فارسی، در ادب عرب نیز تبحر و تسلط لازم برای یک هنرمند را دارد. از جمله نکاتی که از آثارش برمی‌آید این است که خود را مدیون دربار قاجار می‌داند، و از این که شاه در «بغاعت مزجاه او بعین عتایت نظر فرموده و متحلی بزیور قبول آن درگاه شده»

۱- کتابخانه کاخ گلستان، ش ۲۲۹

۲- نکت محمدحسین شیرازی، ۱۳۹۲، نشر یکوه

۳- در کتابخانه مجلس ملی ایران، ش ۱۸۴۰

بسیار خرسند است و به این که «در میان ارباب این صنعت بمزید اعتبار استظهار جوید» فخر و مباهات بسیار می‌کند. از آثاری که پیش از ۱۲۷۹ کتابت کرده مستفاد می‌شود که همچون بیشتر خوشنویسان، علاقه وافری به ورود در حلقة کاتبان سلطان داشته و امیدوار بوده است که دیوان پادشاه را کتابت کرده تا «شاید از برکت انفاس همایون چون در محضرش تحفه بری خود را از محنت و رنج بری بداری» و پس از نایل شدن به این افتخار، تا پایان عمر این رابطه را هرچه بیشتر و مستحکم‌تر حفظ کرده است و در اواخر عمر افزون بر «کاتب السلطان». از لقب «مستوفی دیوان اعلیٰ»^۱ نیز در رقم‌های خویش بهره برده است.

در اینجا آثاری را که انجام‌های طولانی دارد و جملگی را دیده و متن‌شان را پادداشت کرده‌ام، معرفی می‌کنم. پس از آن به دسته‌بندی مضامین مشترک و بررسی برخی از نکات آن‌ها می‌پردازم:

۱- نسخه‌ای از دیوان ناصرالدین شاه قاجار، کتابت عالی نستعلیق.
آغاز: «بسم الله الرحمن الرحيم. ستایش پاک یزدانیرا سزاست که وجود اقدسش مبرزاً از چند و چونست و نیایش قادر سبحانی را رواست که ذات مقدسش ...»

انجامه: «هو العزيز از آنجا که مضمون این اشعار آبدار از مکنونات صدف خاطر حضرت شهریار تاج‌دار جهان‌مدار در قالب عباراتی که مستجمع فتوں کنایات و استعارات است اشکار آمده و بیقین در اندک زمان در امصار و بلدان در دست هر سخن‌دان در آمده نقل هر مجلس و محفل و سمر هرشاب و کامل خواهد گردید، بخاطر فاتر این قاصر محمد‌حسین شیرازی که مدّتی عمر خود را مصروف صنعت خط نموده تا از میان این فرق، گوی مسابقت ریوده چنین رسید که حیف باشد با این همه رنج، تحصیل گنج سعادت ننمایی این معانی بکر که بیروت و فکر از طبع همیون صادر آمده بهتر آنکه بحجه خط نیک نیز آرایش باید شاید از برکت انفاس همایون چون در محضرش تحفه بری خود را از محنت و رنج بری بداری از حسن تربیتش محظ مرحومت شایان و مهیط عواطف نمایان فرماید و الحمد لله على اتمامه و الشکر على انعامه حرره في شهر جمادی الاول ۱۲۷۲»

در کتابخانه مجلس شورا (به شماره ۵۰۹۸) که بیشتر در کتابخانه حاج سید نصرالله تقی‌بوده است.

۲- رساله‌ای موجود در کتابخانه ملی ملک (به شماره ۵۲۴)، که در حاشیه صفحه انجامه آن، نام «میرزا آفاخان نوری»^۲ نوشته شده است.

۱- انجامه نسخه احوال سلطان محمود غزنوی (تألیف عباسقلی سهر)، کتابخانه مجلس شورا، نش ۲۲۶۸

۲- نسخه‌ای از مختصر الاسرار نظامی نیز در کتابخانه دانشگاه استانبول (به شماره ۳۶۶) نگهداری می‌شود که به میرزا آفاخان نوری صدر اعظم یشکن شده است؛ همچنین نسخه نش ۱۸۶۹۲ کتابخانه ملی ایران،

آغاز: «دانگه امثال فرمان خداوند متعال واجب نمی‌شود مگر در صورتی که شخص بشرایط تکلیف متحقق شود ...»
 انجامه: «تم الرساله هو الفرد بحسب حکم و فرمان رونق افزای ملک و ملت و زینت‌بخشای دین و دولت. جهان جلالت. مکان بسالت، کهفالوزرا، شمس‌الامر، اختر برج وزارت و نمین گوهر درج صدارت، اصل فتوت، شاخ مروت، کلکش عنبریز، و دستش گوهر بریز دولت ازو فزاینده و ملت ازو پاینده، جناب جلالتماب اشرف ارفع امجد افحام، صدر اعظم دام اقبال‌العالی، بید اقل بندۀ درگاه محمدحسین شیرازی، در شهر جمادی‌الاول سمت تحریر پذیرفت سنه ۱۲۷۴.»

۳- نسخه‌ای از دستور‌الوزاره و سیر الملوك^۱ از خواجه نظام‌الملک توسي، موجود در کتابخانه ملی ایران (به شماره ۱۸۶۹۲)، با کتابت ممتاز نیستعلیق.

آغاز: «حمدی از قطرات باران افزون و سپاسی از حیز قیاس بیرون ...».

انجامه دستور‌الوزاره: «قد ختم الكتاب بعون الملك الوهاب از آنجا که خواجه ایران و قدوة جهان، فخر الاللاف و شرف اخلاق، ساعد دولت و بازوی ملت، مطلع اقبال و مطعم أمال، جامع بخت و هنر، صاحب اصل و گوهر، عمید الدین، عز المسلمين، صفي‌الملّه، رضي‌الدوله، ظهرالديوان و وجه السلطان، جناب جلالتماب، ارفع امجد اشرف اکرم، اعتماد‌الدوله العلیه العالیه، صدر اعظم میرزا افخان لازال مؤید الاحیاء الدین و نصر المjahدین از کمال جود و بسط وجود، با آنکه برای سدید تأسیس هزار رسم جدید کرده، باز تسبیح مبانی کهن نماید، و بعد از آنکه بهندسه روحانی بنای مزار قصر سلطانی نهاده باز تعمیر اطلال و دمن فرماید تا موجودها معذوم نشوند و ساختها مهدوم نگردند و تجربت سابق عاید روزگار لاحق شود و کارنامه اسلام یادگار اخلاق گردد از جمله کتاب دستور‌الوزاره که منسوب است بوزیر دانادل خواجه نظام‌الملک در نصیحت فرزند و خطر اعتناق شغل وزارت، وقتی در ضمن مطالعه کتب علمیه بخلافه آنچنان رسیده، بواسطه لفظ رقيق و معنی معقول و مثلهای جان‌پذیر و نکتهای دلنشیں زیاده مرغوب افتاد، یاندگ نظری معلوم فرمودند که بتحريف کتاب و تصرفات ناصواب در لفظ مصنف و مراد مؤلف خلل کلی راه یافته، بجزئی توجیهی در مقام تنقیح و تصحیح برآمدند، و چون اصل نسخه بخطی ناپسند رقم یافته بود و صدمه حک و اصلاح و محو و اثبات نیز مزید آن علت شده غلام فدویرا که برآورده حضر تم و پروردۀ نعمت و بدولت فربت سرافرازم و بشرف وفادت از دیگران ممتاز، احضار نموده بنگارش این کتاب مستطاب مأمور فرمودند. و این بندۀ احراز الحقوق النعمه و احتراز العقوق النفعه بعد از قلیل مدتی از عهده این کار تفصی جسته امید که مقبول طبع مهر مأثر شده، بر قلم نفایه و رقم پیمایه فقیر برده عفو و اعماض فروپوشند، و آنا العبد المذنب کاتب الصداره محمدحسین الشیرازی غفرانه

لہ فی شهر شوال سنه ۱۲۷۴ء۔^۵

انجامه سیرالملوک: «تم کتاب سیرالملوک بعون الملك المعبد. پوشیده نیست که در مذهب دانای لبیب و حکیم خبیر احیاء علوم دارسه و ابقاء رسوم طامسہ سیرتیست مرغوب و سنتی مندوب؛ بل ادای فرضی لازم و احراق حقی متعین، تا ماده علم که صلاح عالم و فلاح آدم بی او متصور نشود منقطع نگردد و تجربت اسلام عابد روزگار اختلاف شود. لهذا شخص اول دولت و وکیل مطلق سلطنت مصدر مناقب و مفاسد مطلع محمد و مأثر، جناب جلالتماب امجد ارفع افحش اعتمادالدوله، مصدر اعظم میرزا آقاخان دام بقاوه و زید فی العز ارتقاوه، با وجود تعهد امور شاغله و تقلد مناصب جلیله از تبع رسوم و مطالعه علوم و نشر اخبار اسلام و ابقاء آثار اشرف خودداری نکند، از جمله یکچند خاطر مبارکش بمطالعه کتاب سیرالملوک که در خلوص نصیحت متفرد است مستأنس شده چون نسخه اش از کثرت غلط و سوء خط قابل انتفاع نبود، بلندک توجیهی تصحیح نموده، بنده فدویرا که ربیب نعمت و صنیع حضر تم بنگارش این کتاب مأمور فرمود. بنده فدوی احراز الحقوق النعمة و احتراز العقوق النعمة حسب الاستطاعه و على قدر الطاقه در اندک زمان از عهده اینکار تفصی جست. امید که بمقتضای کرامت ذاتی و سماحت جبلی بر قلم بیمامه و رقم نفایة این فقیر خردمنگیرند و عذر قلت بضاعت و عدم استطاعت بپذیرند و انا العبد المذنب کاتب الصداره محمدحسین الشیرازی عفى عنه تحریرا فی شهر ذی الحجه الحرام ۱۲۷۴»
۴- نسخهای از شش دفتر مشنوی مولانا، کتابت ممتاز نستعلیق، موجود در کتابخانه کاخ گلستان (به شماره ۶۸۱).

انجامه: «یکچند در محروسة شیراز، که شیرازه آبادیش بدست حوادث مگسلاده، بنده خاکسار بر حسب شوق فطری عنان همت بتحصیل خط نستعلیق معطوف داشت و اوقات شبانه روزیرا بتکمیل این فن شریف مصروف تا قلمم از بنان سوده گشت و بنام از قلم فرسوده. پس از یکچند که مداد و لیقه ام رام دست و سلیقه شد و ناظران بر نقش قلمم تحسین کردند و مطالعان بر حسن رقمم آفرین گفتند، با خود گفتم اگرچه در نظر قاصر این صور از جمالی، و این نقوش خالی از کمالی نیست، ولی تحدید این کم و کیف را حکیمی خبیر باید و تعیین این نقد و زیف را ناقدی بصیر. پس صفحه چند از کتاب مشنوی مولوی نگاشته دل بر کربت غربت نهادم و راه دارالخلافه باهره پیش گرفتم و همت برآن گماشته که این قطره را بدریا پیوندم و این ذره را بخورشید رسانم تا در ضمن معاشرت اصناف ناس یکی از خاصان درگاه آسمان جاه متعهد شد که اوراق مسطور را بعلاطفه علیه رساند، و باین وسیله اگر مقتضی شد این ذره را در مقابلة افتتاب عالمتاب بدارد، تا روزی بپایمردی آن مقرب درگاه کیوان جاه، این خاکسار را کلاه افتخار باسمان رسیده شرف خاکبوس حضور افتتاب خلہور دست داد، و اعلیحضرت آسمان سلطنت خلاصه دودمان سلطنت کبری و نقاوه خلافت عظمی، وارت تخت جم، حامی ملک عجم، افضل من لبس

النَّاجُ وَ الْعَدْلُ مِنْ جَلْسٍ عَلَى السَّرِيرِ، السُّلْطَانُ أَبْنُ السُّلْطَانِ، وَ الْخَاقَانُ أَبْنُ
 الْخَاقَانِ أَبْنُ الْخَاقَانِ، شَاهِشَاهُ عَالِمٌ بِنَاهٍ وَلِي النَّعْمَ كُلُّ مَعْالِكٍ مَحْرُوسَةٌ إِنْ‌رَانٌ، نَاصِرُ الدِّينِ شَاهٌ
 قَاجَارٌ لَازَالَ مُؤْيِّدَ الرُّفْعَ قَوَاعِدَ الْإِنْصَافِ وَ هَدْمَ اسْاسِ الْإِعْتِسَافِ، أَبْنُ خَاکَسَارِ جَانِ‌نَشَارِ رَا بَعْدَ
 از تحسین و سرافرازی ملوکانه بعنوف عطیات به بیان کرامت ترجمان مخاطب فرموده
 به تسمیه این کتابیم مأمور فرمودند، و این بنده بر حسب حکم محکم شاهانه و امر نافذ
 خسروانه وجود نایب خود را بملازمت نگارش موقوف و اوقات شبانه روزیرا بمواظیبت کتابت
 مصروف داشت، و بین نامه ملوکانه و حسن تربیت شاهانه در قلیل مدتی بنوعی که نطاق
 طاقت همگنان از آن فاصر است با تمام رسانید امید که بمطالعه آن مدى الاعصار خاطر
 خطیر مبارک را انبساط وافى و نشاط کامل حاصل شود، و عدد سالهای زندگانیش از نقاط
 و حروف این کتاب بتضاعیف مآت و الوف در گذرد این دعوت را بگاه تهلیل أمین‌آمین کناد
 جبرئیل، و آنا العبد کاتب الحضره السلطانی محمدحسین الشیرازی غفران‌الله ذنوبه و ستر‌الله
 عیوبه تحریراً فی شهر رمضان المبارک سنه ۱۲۷۹

۵- نسخهای از گلستان سعدی، کتابت عالی نستعلیق، در کتابخانه کاخ گلستان (با
 شماره ۱۴۴۶).

انجامه: «... وَ عَوْمَ أَمْدَهُ وَ قَلْمَ شَوْقَشُ از ادَای اِيَّتَهُ زَمَانِيَ خَسْتَگَى وَ كَلَالَ نَهَبَدِيرَد،
 وَ دَسَتَ وَ لَوْعَشَ از اِسْتَدَامَة اِيَّنْطَاعَتَ آنَى قَرَارَ وَ أَسَايشَ نَكِيرَد، تا در این ایام که اخر
 فَصَلِ رَبِيعِ وَ گَلَستانِتَ کتاب گلستانی با تمام رسانید مگر باشد که روزی نظری بنزهت
 در این گلستان فرمایند تا بنتده جان نشار را کلاه افتخار باوح ماه رسد، و مزید اعتبار
 بین الامائل و الاشباه شود اللهم انصر جيشه و ابد عيشه و اخذل اعدائه و احل بقائه
 این دعوت را بگاه تهلیل أمین‌آمین کناد جبریل و آنا العبد کاتب الحضره السلطانی
 محمدحسین شیرازی، که بر حسب امر اقدس همایون بتعلیم خط شاهنشاهزاده اعظم
 اجل افحُم نایب السلطنه عليه روحی فداء سرافرازم شهر ذی‌حجہ ۱۲۸۰»

۶- نسخهای از دیوان حافظ، کتابت عالی نستعلیق، موجود در کتابخانه دکتر اصغر مهدوی
 انجامه: «چون این بنده عمر خود را همواره مصروف خط نستعلیق داشته و
 بعون الله و تاییده بایه این فن را بجاوی رفیع گذاشته که در نظر همه ارباب این
 صنعت، خط این بی‌بضاعت زیور کمالی تمام یافته، و تمام آنگه شود بحقیقت که
 بسندیده آید در حضرت ... هستوفی‌المعالک ... امید که این کتاب مستطاب دیوان
 خواجه شمس‌الدین حافظ را که دیباچه دفتر فقر و فنا و عنوان طریقه سلوک
 صفات و برای آن پیش کش آن سدۀ سقیه و عتبۀ عالیه استکتاب نموده است، نظر
 مرحمت و قبول در آن فرمایند و این بنده در گاه را بین الامتال مفتخر نمایند حزره
 و آنا العبد الجانی کاتب الحضره السلطانی، محمدحسین شیرازی غفران‌الله له فی شهر
 ذی‌حجہ الحرام سنه ۱۲۸۳»

۷- نسخهای از دیوان منوجه‌ی دامغانی و عنصری بلخی، موجود در کتابخانه

کاخ گلستان (به شماره ۴۲۹):

انجامه: «هو العزیز چون پادشاه جمجمه مالک رقاب امم وارث دیهیم جم غیث
الندي غوث الوری فلک الهمم لیث الوعا بدر الدجی ملک الامم رتبت افزای تخت
کیهان خدایی شکوه اندوز قاعده فرمان روایی باسط بساط عدل و انصاف ماحی رسوم
جور و اعتساف مشید اساس ملک و دین ظل الله فی الارضین شاهنشاه گردون
بارگاه نامدار السلطان بن السلطان و الخاقان بن الخاقان بن الخاقان
ناصرالدین شاه قاجار لازال منصورا بنصرالله و مؤید بتاییده همواره در بضاعت این
بنده درگاه بنظر مرحمت و تشویق دیده و بعنایت رجوع خدمت سرافراز فرموده‌اند:
لهذا خط این بی بضاعت زیوری تمام یافته و بکسوتی شاهدانه در نظر خاص و عام
جلوه‌گر آمده سرزد که باین موهبت سر افتخار باوج ماه رساند و در میان ارباب این
صنعت بمزید اعتبار استظهار جوید چنانکه امر همایون در حق این بنده باستکتاب
دواوین شعرای ترکستان شرف نفاذ یافته بود و بنده درگاه آسمان‌جهه این خدمت را
بانجام رسانید و لله المنه و التایید، و انا العبد کاتب الحضرت السلطانی محمدحسین
شیرازی فی شهر ذی حجه الحرام سنه ۱۲۸۴»

۸- نسخه‌ای از ترجمة فارسی قرآن کریم، نستعلیق کتابت جلی ممتاز. موجود در
کتابخانه کاخ گلستان (به شماره ۹۰).

انجامه: «چون پادشاه جمجمه ... ناصرالدین شاه قاجار ... همواره در بضاعت این
بنده درگاه بنظر مرحمت و تشویق دیده و بعنایت رجوع خدمت سرافراز فرموده‌اند
لهذا خط این بی بضاعت زیوری تمام یافته و بکسوتی شاهدانه جلوه‌گر آمده سرزد
آنکه باین موهبت سر افتخار باوج ماه رساند و در میان ارباب این صنعت بمزید
اعتبار استظهار جوید چنان که امر همایون در حق این بنده باستکتاب ترجمة
کلام الله مجید شرف نفاذ یافته بود و بنده درگاه آسمان‌جهه، این خدمت را بانجام
رسانید ... و انا العبد کاتب الحضرت السلطانی محمدحسین الشیرازی غفر ذنبه و
ستر عیوبه سنه ۱۲۹۰».

۹- نسخه‌ای از کلیله و دمنه. کتابت ممتاز نستعلیق. موجود در کتابخانه ملی ملک
(به شماره ۵۹۶۲).

آغاز: «کلیله و دمنه بهرامشاهی بسمله سپاس و ستایش مر خدایرا ...»

انجامه: «لا جرم بنده فدوی و خانهزاد معنوی محمدحسین شیرازی ملقب بکاتب
السلطانرا که پروردۀ این دولت قضا صولتست و برآورده این حضرت سپهر حضرت و از اوایل
عمر بمحبت معلمی و مشاقي نیابت سلطنت باقی سرافرازی داشته و اکنون نیز در ملازمت
خدمت دفتر انشاء دستگاه والا درایت مفاخرت افراشته دارد محض اشاعة علم و افاضه هنر
به تسطیر و تسوید این کتاب درایت آمود حکایت نمود که در هر سطرش جواهر رواهر
حکمت کسود العین فی بیاضها مکنون و مستور است و از هر سطرش انوار رشد و هدایت

کما لاحیث العذراء من خلل الحجب فروزنده و مشهود مامور فرمودند این بند نیز بحکم خلوص نیت و نصوص عبودیت در امثال مثال قضا خصال والا کوشیده و یک‌جند چشم از رامش تن و راحت دل پوشیده بکمتر وقتی این خدمت قلیل را چنانکه نه در خورد بساط مبارکست بنا با مر المأمور معذور انجام داد امید که نیک یابد در نظر عاطفت اثر حضرت خداوندزاده جهانیان بمضمون فتقبلها ریها بقبول حسن شرف قبول یابد تا مگر نام این بند نیز در خلل دولت پاینده بر روی روزگار باقی و زنده بماند و کان ذلک فی شهر رمضان المبارک سنه ۱۲۹۵ «

۱۰- نسخه‌ای از مفتاح الفتوح، کتابت عالی نستعلیق، موجود در کتابخانه ملی ملک (به شماره ۵۵۷۲).

آغاز: «بسم الله. اي ز لب لعل تو جانرا شریب / غبغم سیمین تو بهتر ز سیب ...»
 انجامه: «چون در این سال فرخنده فال خجسته مآل که سال طلوع کوک سلطنت و اجلال و درخشیدن نیز فتح و اقبال و سنه مبارکه میلاد سعادت بنیاد یگانه درج سلطنت و شهریاری و فروزنده اختر برج ملوکت و جهانداری نونهال دوحة نصرت و اقبال و درخشان ستاره سعد فلک عظمت و اجلال، امیرزاده اسعد اکرم فتحعلی خان طول الله عمره و ادام الله ایام شوکته میباشد و از تأییدات خداوند متعال عدد سال مطابق است با آیه مبارکه نصر من الله و فتح قریب [۱۳۰۲] جمعی کثیر و جمی فقیر از شعرای ادب و فصحای اریب اشعار شیوا و قصاید غرّا در تهنیت و تبریک این ولادت فریض السعاده عرض نموده این چاکر آستان عدالت بنیان کاتب الحضره السلطان محمدحسین شیرازی آن قصاید و اشعار را مدون ساخت و مسمی بمفتاح الفتوح نمود»

۱۱- نسخه‌ای از احوال سلطان محمود غزنوی (تألیف عباسقلی سپهر)، کتابت عالی نستعلیق، موجود در کتابخانه مجلس شورا (به شماره ۲۲۶۸).

انجامه: «بندۀ در گاه آسمان جاه را که خط نستعلیق زیور کمال پذیرفته کسوئی شاهانه و بدیع پوشیده پرورده و برآورده این دولت قضا صولت بر قابلیت و استعداد و حسن سلیقه او حمل نتوان کرد بلکه خداوند جهان ... مظفرالدین شاه قاجار در بضاعت مزجاه او بعین عنایت نظر فرموده و متخلّی بزیور قبول آن در گاه شده باستکتاب این کتاب امر و مقرر فرمودند ... بنا با مر المأمور معذور انجام داد مگر باشد که روزی نظری در این کتاب فرمایند و کمترین بندۀ در گاه کیوان جاه را بمراحم ملوکانه سرافراز و محظوظ فرمایند تا بندۀ جان نشار را کلاه افتخار به اوج هاه رسد و مزید و اعتبار بین الامائیل و الاشباه شود ... و انا العبد الکاتب الحضرت السلطانی محمدحسین شیرازی مستوفی دیوان اعلی غفر ذنوبه و ستر عیوبه فی سنه ۱۳۱۶ تا بُؤدم زنده در آفاق نام تا بُؤدم شفقت شه دستگیر مشق قلم همچو کمان کرد خم عاقبتیم فامت ماند تیر

محمدحسین با اعتماد بنفسی ستدنی در انجامه‌های مفصلش، به نکات بسیاری پرداخته است. انجامه‌های وی را از نظر سجع پردازی، انتخاب و ازگان، اشتراک و افراقش با انجامه معاصرانش می‌توان مطالعه و بررسی کرد در اینجا عناوینی را برگزیده‌ام و از انجامه‌های مفصل^۱ وی شواهدی را عیناً نقل می‌کنم تا اولویت‌های یکی از قله‌های خوشنویسی ایران را بهتر بشناسیم و با تجلی افکار و احساسات در انجامه‌هایش بیش از پیش آشنا شویم. نیک می‌دانیم که اطلاعات بازمانده از روحیات و احساسات پنهان هنرمندان در کمتر متونی بازمانده و قابل پیگیری است و ازین رو این دست آگاهی‌ها - هرچند اندک - بسیار ارزشمند است.

۱- معرفی کتابی که نگاشته است و اشاره به اهمیت آن:

- «کتاب دستور وزاره که منسوبست بوزیر دانادل خواجه نظام‌الملک در نصیحت فرزند و خطر اعتناق شغل وزارت ...»
- «مضمون این اشعار آبدار از مکنونات صدف خاطر حضرت شهریار تاج‌دار جهان‌مدار در قالب عباراتی که مستجمع فنون کنایات و استعارات است آشکار آمده ...»
- «این کتاب درایت‌آمود حکایت نمود که در هر سطرش جواهر زواهر حکمت کساد العین فی بیاضها مکنون و مستور است و از هر سطرش انوار رشد و هدایت کما لاحیث العذراء من خلل الحجب فروزنده و مشهود»

۲- توانایی اش در تصحیح متن و تدوین کتاب:

- «جون اصل نسخه بخطی ناپسند رقیم یافته بود و صدمه حک و اصلاح و محو و اثبات نیز مزید آن علت شده ...»

- «جمعی کثیر و جمی فقیر از شعرای ادیب و فصحای اربیل اشعار شیوا و قصاید غرّا در تهییت و تبریک این ولادت قرین السعاده عرض نموده این چاکر آستان ... آن قصاید و اشعار را مدون ساخت و مسمی بمفتاح الفتوح نمود»

۳- ستایش‌های مفصل از حامی و تمجید از مهدی الیه:

- «کهف الوزرا شمس‌الامر اختر برج وزارت و ثمین گوهر درج صدارت اصل فتوت شاخ مرود کلکش عنبربیز و دستش گوهریز دولت ازو فزاینده و ملت ازو یائینده حناب جلالتماب اشرف ارفع امجد افحشم صدر اعظم دام اقباله العالی ...»

- «خواجه ایران و قدوّه جهان فخر‌الاسلاف و شرف‌الخلاف ساعد دولت و بازوی ملت مطلع اقبال و مطعمح آمال جامع بخت و هنر صاحب اصل و گوهر عمیدالدین عز المسلمين صفی‌الملّه رضی‌الدوله ظهر الدیوان و وجه السلطان حناب جلالتماب ارفع امجد اشرف اکرم اعتماد‌الدوله العلیه العالیه ...»

*. به انجامه‌های کوتاه وی اشاره نشده است.

- «شخص اول دولت و وکیل مطلق سلطنت مصدر مناقب و مفاحر مطلع محمد و مادر جناب جلالتماب امجد ارفع افحى اعتماد الدوله مصدر اعظم میرزا آقاخان دام بقاوه و زید فی العز ارتقاوه ...»

۴- اشاره به زحمات و تلاش‌هایش در راه خط نستعلیق و تأیید صاحبظران:

- «چون این بندۀ عمر خود را همواره مصروف خط نستعلیق داشته و بعون الله و تائیده پایه این فن را بحایی رفع گذاشته که در نظر همه ارباب این صنعت، خط این بی‌بضاعت زیور کمالی تمام یافته»

- «این قاصر محمدحسین شیرازی که مدتی عمر خود را مصروف صنعت خط نموده ...»

- «بندۀ خاکسار بر حسب شوق فطری عنان همت بتحصیل خط نستعلیق معطوف داشت و اوقات شبانه روزیرا بتكمل این فن شریف مصروف تا قلمم از بنان سوده گشت و بنام از قلم فرسوده پس از یک‌جند که مداد و لیقمام رام دست و سلیقه شد و ناظران بر نقش قلمم تحسین کردند و مطالعان بر حسن رقمم افرین گفتند»

- «بندۀ در گاه آسمان جاه را که خط نستعلیق زیور کمال پذیرفته کسوی شاهانه و بدیع پوشیده»

۵- خویش را پروردۀ توجه پادشاه و حامی می‌داند و از تأییدشان اظهار شعف می‌کند:

- «غلام فدویرا که برآورده حضرتم و پروردۀ نعمت و بدولت قربت سرافراز و بشرف وفادت از دیگران ممتاز»

- «بندۀ جان نشار را کلاه افتخار به اوچ ماه رسد و مزید و اعتبار بین الامائل و الاشباء شود»

- «اعلیحضرت آسمان بسطت خلاصه دودمان سلطنت کبری - این خاکسار جان نشار را بعد از تحسین و سرافرازی ملوکانه بصنوف عطیات به بیان کرامت ترجمان مخاطب فرموده به تتمیم این کتابیم حامور فرمودند»

- «بیمن نامه ملوکانه و حسن تربیت شاهانه در قلیل مدتی بنویی که نطاق طاقت همگنان از آن قاصر است با تمام رسانید»

- «روزی بهادری آن مقرّب در گاه کیوان‌جه این خاکسار را کلاه افتخار باسحان رسیده شرف خاکبوس حضور افتتاب ظهور دست داد»

- «همواره در بضاعت این بندۀ در گاه بنظر مرحمت و تشویق دیده و بعنایت رجوع خدمت سرافراز فرموده‌اند»

- «لهذا خط این بی‌بضاعت زیوری تمام یافته و بکسوی شاهدانه در نظر خاص و عام جلوه‌گر آمده»

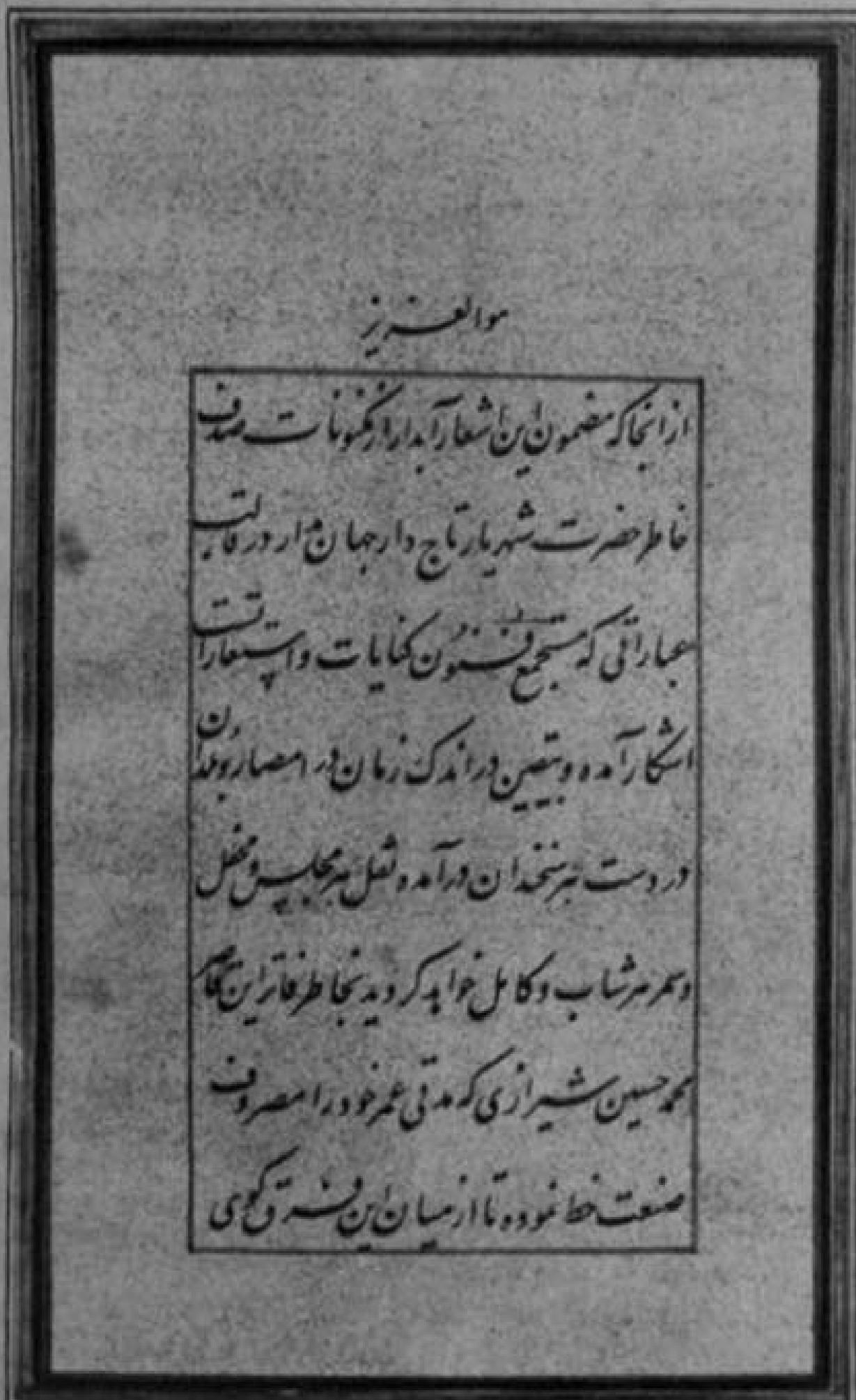
- «بندۀ فدوی و خانمزاد معنوی محمدحسین شیرازی ملقب بکاتب السلطان را که پروردۀ این دولت قضا صولتست و برآورده این حضرت سپهر حضرت»
- ۶- میاهات به تعلیم شاهزادگان:
- «بر حسب امر اقدس همایون بتعلیم خط شاهنشاهزاده اعظم اجل افحتم نایب السلطنه العلیه روحی فداه سرافرازم»
- «از اوایل عمر بسمت معلمی و مشافی نیابت سلطنت باقی سرافرازی داشته»
- ۷- امید به یافتن موقعیت مناسب و سرآمد هنرمندان شدن:
- «شاید از برکت انفاس همایون چون در محضرش تحفه بری خود را از محنت و رنج بری بداری ...»
- «روزی نظری بنتزهت در این گلستان فرماید تا بندۀ جان نشار را کلاه افتخار باوج ماه رسد و مزید اعتبار بین الامثال و الاشیاء شود»
- «امید که این کتاب مستطاب دیوان خواجه شمس الدین حافظ ... نظر مرحمت و قبول در آن فرمایند و این بندۀ در گاه را بین الامثال مفتخر نمایند»
- هزد که باین موهبت سر افتخار باوج ماه رساند و در میان ارباب این صنعت بمزید اعتبار استظهار جوید»
- ۸- امید به جاودانگی نامش و در خواست عیوب پوشی:
- «تا مگر نام این بندۀ نیز در خلل دولت پایینده بر روی روزگار باقی و زنده بماند»
- «امید که بمقتضای کرامت ذاتی و سماحت جبلی بر قلم بیمایه و رقم نفایه این فقیر خردۀ نگیرند و عذر قلت بضاعت و عدم استطاعت بپذیرند ...»
- «بر قلم نفایه و رقم بیمایه فقیر پرده عفو و اغماض فرو پوشند»

کتابنامه

- آتابایی، بدیری: فهرست دیوان‌های خطی و کتاب هزار و یکشنب (ج ۲)، تهران، ۱۳۵۵.
- بختیار، مظفر: مرقع نی‌نامۀ جامی (خط میرعلی‌الکانب در ۹۴۰ ق)، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۸۰.
- بیانی، مهدی: احوال و آثار خوشنویسان (۴ مجلد)، انتشارات علمی، تهران، (ج دوم) ۱۳۶۳.
- درایتی، مصطفی: فهرستواره دستنوشته‌های ایران (دنا در ۱۲ مجلد)، کتابخانه مجلس شورا، ۱۳۸۹.
- قلیخانی، حمیدرضا: رسالاتی در خوشنویسی و هنرهای واپسیه، نشر روزنامه، تهران، ۱۳۷۳.
- : معرفی و بررسی متن‌های آموزشی خوشنویسی (از سیده‌دم دورۀ اسلامی تا پایان دورۀ قاجار)، در کتاب ماه هنر، تهران، شماره ۵۲ و ۵۴، بهمن و اسفند ۱۳۸۱.
- : فرهنگ واژگان و اصطلاحات خوشنویسی و هنرهای واپسیه، نشر

انجام‌های
خوش‌فرجام
حمد‌حسین‌شیرازی
(کاتب‌السلطان)

فهرست تصاویر:

و حب حکم و زدن آش فرای کن و فت و دستیت
و میان دلت عیان بخلاف سکان بسات کنف اونه
شش اوره شیرخ و خود است و یعنی که سرویج صادر است
و میان دلت شان در دلت لکش هم برپر و پیش کم سرویج
از دستیت و فت اند و ناید و خاب جواهی ایش
منع بـ اقـمـ اـطـمـ دـمـ قـدـاـلـ
پـ اـقـلـ بـدـ وـ کـاـ وـ حـمـیـنـ شـرـنـدـیـ قـدـهـ
بـنـادـیـ اـوـهـلـ سـتـ تـمـرـنـهـ فـرـتـ

ساخته بوده همین پیکر حیف باشد
همچنین کنی پس از آن اینجا نیز
که برداشت و تکلیف از طبع میتوان جای دارد و همچنانکه بگویی
خواهی بکنیم برآورده شنیده باشیم از برگت اندیش
میتوان این اندیشه همراه شد برای آن در آنست
و بنج داری همچنین پیش محاذ عرفت سایه
و بسط هم اتفاق نمیافتد فرماده اگر رسل
اما سه استگر علی اعماق خود فی شهدزاده ای ای

انجامۃ دیوان ناصر الدین شاہ، کتابخانہ مجلس شورا۔

6-14A-2

الجامعة رساله، کتابخانہ ملی ملک، ش ۵۲۹

This image shows a page from a traditional Persian manuscript. The page is framed by a dark border. At the top center, there is a decorative floral emblem. Below it, the main text is arranged in three distinct sections: a top header consisting of two columns of dense Persian calligraphy, a large central body of text in a single column, and a bottom footer consisting of two columns of smaller text. The script used is likely Nastaliq or a similar form of Persian calligraphy.

۵۹۶۲ انجامات کلیله و دمنه، کتابخانه ملی ایران

الجامعة مفتاح الفتوح.كتابخانة على ملك، ش ٥٥٧٢

الجامعة دستور الوزارة، کتابخانه ملی ایران، ش ۱۸۶۹۲

د و راگر بیت این خدمتگار میگذرد که این بند
و حکم داده بوده باشد از همان امر برخیست و نیز
بیت از تراجم این حکم است که این حکم
نیکه نسبت نیز که که شاید کی است ذاتی و میت
بیشتر بوده و قلمب این پیغمبر خدا که نیز در عقب
پیش از همه این بیت هاست و بعده از آن این حکم
اسه ای و مرسی ایشانی من فخرم از شده بودیم

انجام سیر الملوک، کتابخانه ملی ایران، ش ۱۸۶۹۲

الجامعة ديوان منوجهری دائمی و عنصری بلطف،
کتابخانه کاخ گلستان، ش ۴۲۹

انجامه متنی مولانا. کتابخانه کاخ گلستان. ش ۶۸۱